

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 3 października 2019 r.

Poz. 5320

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.828.2019 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 27 września 2019 r.

Rada Gminy w Kiernozi

Na podstawie art. 86 i art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 poz. 506, 1309, 1696), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945, z 2019 r., poz. 60, 235, 730, 1009, 1524, 1716, 1696)

stwierdzam nieważność:

uchwały nr VIII/48/19 Rady Gminy w Kiernozi z dnia 21 sierpnia 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – gmina Kiernozia, fragmenty wsi Kiernozia, w części dotyczącej terenów o symbolach 9.Um. i 10 KDW oznaczonych w § 15 i § 16 tekstu uchwały oraz załączniku nr 4 do uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 28 sierpnia 2019 r. Wójt Gminy Kiernozia przekazał Wojewodzie Łódzkiemu uchwałę nr VIII/48/19 Rady Gminy w Kiernozi z dnia 21 sierpnia 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, do oceny zgodności z prawem.

Organ nadzoru pismem z dnia 16 września 2019 r. (znak: PNIK-I.4131.828.2019) poinformował Radę Gminy w Kiernozi o wszczęciu postępowania w celu kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały.

W odpowiedzi na zawiadomienie Wójta Gminy Kiernozia, w piśmie z dnia 19 września 2019 r. złożył wyjaśnienia, które w ocenie organu nadzoru są niewystarczające.

Niniejsza uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania aktu planistycznego określonych w art. 28 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p.). Istotne naruszenie prawa to takie naruszenie, które jest nieakceptowalne w państwie prawa. Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie stanowi podstawę stwierdzenia nieważności uchwały w całości lub części. W przypadku stwierdzenia nieważności uchwały należy wykazać, że jej treść lub tryb podjęcia rzeczywiście istotnie narusza prawo, a ewentualne naruszenie miało znaczący wpływ na treść uchwały (por. wyrok NSA z dnia 6 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 754/10).

W ocenianym planie miejscowym na załączniku graficznym nr 4, obejmującym tereny o symbolu 9.Um. i 10 KDW nie wyznaczono strefy ochronnej dla znajdującej się na tym obszarze linii elektroenergetycznej 15 KV. W tekście przedmiotowego planu w § 15 i § 16 dla terenów 9.Um. i 10 KDW nie określono szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy dla terenów znajdujących się pod linią elektroenergetyczną. Obowiązek ustalenia w planie

miejscowym ograniczeń w użytkowaniu terenu i zabudowie dla tego typu obszarów wynika z art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p., natomiast brak ustaleń w tym zakresie stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania aktu planistycznego. (Podobnie orzekł WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 17 sierpnia 2016 r., sygn. akt II SA/Wr/371/16 oraz NSA w wyroku z dnia 3 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 1137/16 i NSA w wyroku z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 2119/17).

Zapis § 15 pkt 2 lit. b tiret dziesiąte przedmiotowej uchwały jest niewystarczający, bowiem niczego nie określa, a jedynie odsyła w kwestii ograniczeń w zabudowie pod linią elektroenergetyczną do przepisów odrębnych. Jednakże przepisy powszechnie obowiązujące nie regulują ani szerokości stref ochronnych pod liniami energetycznymi ani szczególnych zasad zagospodarowania i ograniczeń w użytkowaniu terenów objętych strefą. Wyznaczenie strefy ochronnej w pasie przylegającym do linii energetycznej podyktowane jest koniecznością ochrony ludzi i mienia przed działaniem pola elektrycznego i elektromagnetycznego znajdującego się w pobliżu urządzeń i przewodów elektrycznych. Twierdzenie, że zagrożenie dopuszczalnych wartości pól elektromagnetycznych ze strony linii 15 KV nie występuje jest niczym nieuzasadnione. Ponadto strefa spełnia również zadania polegające na bezpiecznej naprawie ewentualnych awarii sieci oraz ich konserwacji.

Lokalizacja linii elektroenergetycznych oraz innych urządzeń przesyłowych podlega określonym wymaganiom i wymusza określony sposób wykorzystania terenów leżących w pobliżu tych urządzeń. Brak wyznaczenia strefy ochronnej i ograniczeń w użytkowaniu terenów objętych strefą w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego stanowi nie tylko istotne naruszenie zasad uchwalania aktu planistycznego, ale także powoduje brak możliwości dochodzenia roszczeń określonych w art. 36 ust. 1-3 u.p.z.p. przez właścicieli lub użytkowników nieruchomości znajdujących się w strefie ochronnej. Prawidłowe wyznaczenie strefy ochronnej może powodować wprowadzenie ograniczeń w zabudowie, co z kolei wpływa na obniżenie wartości nieruchomości położonych w strefie.

W ocenie organu nadzoru brak ustalenia w planie miejscowym strefy ochronnej od linii elektroenergetycznej oraz brak określenia szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym także zakazu zabudowy stanowi istotne naruszenie prawa i jest podstawą stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w części odnoszącej się do § 15 i § 16 tekstu uchwały oraz załącznika graficznego nr 4, które należało wyeliminować z obrotu prawnego jako niezgodne z prawem.

Wobec powyższego, stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, orzeczono jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Zbigniew Rau

Do wiadomości:

Wójt Gminy Kiernozia